

Holocauste Hollywood. La societat de la imatge quant consumació de la metafísica platònica

JAUME FERRERONS

La present comunicació és un primer intent d'aproximació panoràmica a la trajectòria històrica del que he anomenat *torsió antropològica de la veritat*: un hegelianisme invertit que condueix a l'*interior* de la caverna. Aquesta trajectòria ve assenyalada per tres fites cabdals: 1/ la fixació conceptual mateixa de la torsió, la idea: *eidos* (Plató); 2/ la conversió expansiva de la idea en forma de religió de masses (platonisme per al poble, Nietzsche *dixit*), la qual implicarà la coagulació mítico-narrativa de la idea en *imatge*, el Crist; 3/ la secularització del cristianisme, que implica: a/ la "transformació" del món a mida de la idea-imatge (Marx); b/ la reinterpretació de la història en funció de la noció moderna de *paradis* immanent on es perfila la figura *invertida* del "regne de Déu" secularitzat, l'holocaust (=infern, Anticrist). Aquesta "construcció social de la realitat" quant idea condueix així a l'imperi de la *imatge* tal com l'entendem aquí: l'univers virtual de la in-formació, del cinema, de la propaganda, de la "cultura"... La reducció de la realitat fenomènica a *signes*, la reabsorció del ser pel Llibre, paral·lela a la reducció de l'ésser a producte financer, capital, valor simbòlic, borsari ("valors", títols, lletres, "actius", targetes que "representen" bitllets que "representen" productes que "representen" estatus, etc.), és l'única manera en què la idea pot esdevenir "substància", cosa. És aquesta una *substància virtual* que usurpa el lloc de la *phýsis* però que, en la societat de l'espectacle té el mateix pes cognitiu i moral que tingué, en el pensament tràgic i presocràtic grec anterior a Plató/Sòcrates, la veritat. *Ex hypothesi* la *validesa* que *a posteriori* podia correspondre-li a la allò que és, a l'ésser (Heidegger).